Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (девети състав)

8 юли 2020 година*

„Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „welmax“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „valmex“ — Срок за обжалване пред апелативния състав —Закъснение — Начален момент — Уведомяване — Доказателство за изпращане с препоръчана пратка — Уведомяване чрез електронно съобщение — Неизпълнение на задължението за плащане на таксата за обжалване в срок — Жалба, счетена за неподадена — Обхват на исканията за отстраняване на нередовности — Член 68, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Членове 23 и 56—58 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625“

По дело T-305/19

Welmax + sp. z o. o. sp.k., установено в Познан (Полша), за което се явява M. Machyński, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), за която се явява D. Walicka, в качеството на представител,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на EUIPO е

Valmex Medical Imaging GmbH, установено в Аугсбург (Германия),

с предмет жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 22 март 2019 г. (преписка R 2245/2018-5), постановено в производство по възражение със страни Valmex Medical Imaging и Welmax +,

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав),

състоящ се от: M. J. Costeira, председател, D. Gratsias и M. Кънчева (докладчик), съдии,

секретар: E. Coulon,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 14 май 2019 г.,

предвид писмения отговор, подаден в секретариата на Общия съд на 11 септември 2019 г.,

* Език на производството: полски.

предвид направеното от жалбоподателя искане за насрочване на съдебно заседание за изслушване на устните състезания и след като на основание член 106, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд реши да започне устната фаза на производството,

предвид писмата, които са изпратени в отговор на въпроса на Общия съд относно провеждането на съдебните заседание за изслушване на устните състезания в контекста на здравната криза, свързана с COVID 19, и в които главните страни посочват, че не искат да участват в съдебно заседание за изслушване на устните състезания, и след като реши да приключи устната фаза на производството, тъй като освен това счете, че делото е достатъчно изяснено от доказателствата по преписката,

постанови настоящото

Решение [1]

[…]

От правна страна

27 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят по същество изтъква само едно основание, а именно нарушение на член 68, параграф 1 от Регламент 2017/1001 във връзка с член 23, параграф 3 от Регламент 2018/625. Това единствено основание съдържа три оплаквания за допуснати грешки в преценката относно, първо, датата на уведомяване за решението на отдела по споровете, второ, датата, на която изтича срокът за обжалване на това решение, и трето, датата, на която изтича срокът за плащане на таксата за обжалване на същото решение.

[…]

Относно спазването на срока за плащане на таксата за обжалване и относно обхвата на исканията на EUIPO за отстраняване на нередовности

65 Според съдебната практика член 60 от Регламент № 207/2009 (впоследствие член 68, параграф 1 от Регламент 2017/1001) следва да се тълкува еднакво в смисъл, че плащането на таксата за обжалване е условие жалбата да се счете за подадена, така че плащането е свързано с подаването на жалбата и също като последното трябва да бъде извършено в срок от два месеца, считано от датата на уведомяване за обжалваното решение. Срокът от четири месеца, считано от датата на уведомяване за решението, се прилага единствено за представянето на писменото изложение на основанията за обжалването, а не за плащането на таксата за обжалване (решение от 21 май 2014 г., Melt Water/СХВП (NUEVA), T-61/13, EU:T:2014:265, т. 31).

66 В разглеждания случай двумесечният срок за плащане на таксата за обжалване, течащ от уведомяването на 21 септември 2018 г. чрез електронно съобщение, изтича на 21 ноември 2018 г.

67 Жалбоподателят обаче плаща таксата за обжалване на 21 декември 2018 г. на EUIPO, която я получава на 24 декември 2018 г.

1 Възпроизвеждат се само точките от настоящото съдебно решение, които Общият съд счита за уместно да публикува.

68 Налага се изводът, че таксата за обжалване е платена със закъснение след изтичането на определения срок за подаване на жалбата и за плащане на таксата, а именно 21 ноември 2018 г.

69 Този извод не може да се оспори с твърдението на жалбоподателя, че двете писма на EUIPO от 26 ноември 2018 г. съдържат искания за отстраняване на „формални нередовности“ (вж. т. 16 и 17 по-горе).

70 В това отношение, предвид член 23 от Делегиран регламент 2018/625, трябва да се уточни обхватът на такива искания за отстраняване на нередовности, направени след изтичането на определения срок за подаване на жалбата и за плащане на таксата.

71 Трябва съответно да се отбележи, че възможностите за отстраняване на нередовност с цел да се избегне недопустимостта на жалбата, предвидени в член 23, параграф 1, буква в) от Делегиран регламент 2018/625, не се отнасят за неплащането на таксата за обжалване, а само за името и адреса на жалбоподателя, за името и служебния адрес на неговия представител или за наличието на ясна и недвусмислена идентификация на спорните стоки и услуги.

72 Налага се същевременно изводът, че нередовността, изразяваща се в неплащане на таксата за обжалване в определения срок, не подлежи на отстраняване по смисъла на член 23, параграф 1, буква в) от Делегиран регламент 2018/625. Съгласно член 23, параграф 3 от същия регламент, когато таксата за обжалване е платена след изтичането на определения срок, жалбата се счита за неподадена, без да има възможност за отстраняване на нередовности, освен възможността за restitutio in integrum, за която е приложим специалният режим по член 104 от Регламент 2017/1001.

73 Макар този срок вече да е изтекъл, EUIPO действително може — както прави с второто си писмо от 26 ноември 2018 г. в случая — да позволи на съответната страна да изрази становище и да предостави на EUIPO евентуални полезни доказателства, по-специално що се отнася до възможното наличие на случайно събитие или непреодолима сила, или пък извинима грешка, което би могло да оправдае неплащането на таксата за обжалване в определения срок.

74 Жалбоподателят обаче нито е доказал, нито пък твърди наличието на случайно събитие или непреодолима сила, или пък извинима грешка, което да го е възпрепятствало да плати таксата в определения срок, а именно 21 ноември 2018 г. По-специално EUIPO не е била длъжна да припомня на жалбоподателя да плати таксата за обжалване в срок, тъй като това изискване следва ясно и недвусмислено от член 68, параграф 1 от Регламент 2017/1001, който жалбоподателят познава.

75 Съгласно постоянната съдебна практика отклонение от прилагането на разпоредбите от правото на Съюза относно процесуални срокове впрочем е възможно само при съвсем изключителни обстоятелства, като се има предвид, че стриктното прилагане на тези норми отговаря на изискването за правна сигурност и на необходимостта да се избегне всякаква дискриминация или всякакво произволно третиране при правораздаването. Независимо дали се квалифицират като случайно събитие или непреодолима сила, или пък извинима грешка, тези обстоятелства при всички положения включват субективен елемент, свързан със задължението на добросъвестния правен субект да полага цялото старание и цялата дължима грижа, които се изискват от оператор с нормални познания, за да следи развитието на производството и спазва предвидените срокове (вж. решение от 21 май 2014 г., „NUEVA“, T-61/13, EU:T:2014:265, т. 38 и цитираната съдебна практика; определение от 9 октомври 2019 г., Esim Chemicals/EUIPO — Sigma-Tau Industrie Farmaceutiche Riunite (ESIM Chemicals), T-713/18, непубликувано, EU:T:2019:744, т. 34). Това не е така с жалбоподателя в разглеждания случай.

76 В допълнение трябва да се отбележи, че жалбоподателят — след като е уведомен от EUIPO във второто писмо от 26 ноември 2018 г., че таксата за обжалване не е платена в определения срок и че има опасност жалбата му да бъде счетена за неподадена — не е останал без средство за защита пред самата EUIPO. Всъщност дори да се допусне, че жалбоподателят е възнамерявал да твърди, че макар да е проявил цялото необходимо с оглед на обстоятелствата старание, не е бил в състояние да спази срока за плащане на таксата за обжалване, той е разполагал с производството за restitutio in integrum пред EUIPO и е можел да подаде молба по член 104 от Регламент 2017/1001 (вж. решение от 21 май 2014 г., „NUEVA“, T-61/13, EU:T:2014:265, т. 43 и цитираната съдебна практика). Жалбоподателят впрочем изобщо не подава молба за restitutio in integrum по този член.

77 Жалбоподателят действително намеква за продължаването на производството в писмото си от 20 декември 2018 г. Той обаче изобщо не подава молба по член 105 от Регламент 2017/1001 за продължаване на производството. При всички положения такава молба би била отхвърлена, тъй като този член, съгласно параграф 2 от него, не се прилага за сроковете, предвидени в член 68 от посочения регламент, каквито са срокът за обжалване и срокът за плащане на таксата за обжалване.

78 В крайна сметка се налага изводът, че макар в точка 10 от обжалваното решение апелативният състав да приема погрешно, че решението на отдела по споровете е връчено на жалбоподателя с препоръчана пратка на 20 юли 2018 г. и че срокът за плащане на таксата за обжалване е изтекъл на 20 септември 2018 г., тази грешка съответно не може да доведе до отмяна на обжалваното решение. Всъщност заключението на апелативния състав, че плащането на таксата за обжалване, получено на 24 декември 2018 г., е направено със закъснение, може да се обоснове с датата на уведомяване с електронно съобщение, а именно 21 септември 2018 г., както следва от точка 11 от обжалваното решение.

79 Следователно в точка 12 от обжалваното решение апелативният състав правилно счита жалбата на жалбоподателя срещу решението на отдела по споровете за неподадена, приемайки по същество, че дори при отчитане на твърдяната от жалбоподателя — и установена от Общия съд в случая — дата на уведомяване, а именно 21 септември 2018 г., таксата за обжалване, получена на 24 декември 2018 г., все пак е платена със закъснение.

80 С оглед на гореизложените съображения единственото основание, а съответно и цялата жалба трябва да бъдат отхвърлени, без да е необходимо произнасяне по допустимостта на второто и третото искане на жалбоподателя.

[…]

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Welmax + sp. z o. o. sp.k. да заплати съдебните разноски.

Costeira Gratsias Кънчева

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 8 юли 2020 година.

Подписи